

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 5C/158/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231347
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1110231347.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Lawyer Partners, a.s., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO 35 944 471, 2/ Lawyer Group s.r.o., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO 46 524 185, obaja právne zastúpení: Fridrich Paľko, s.r.o., Moyzesova 8, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o žalobe na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom takto,

rozhodol:

1. Súd návrh navrhovateľov v 1. 2. rade zamieťa.
2. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v 1. rade sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.07.2010, zmeneným podaním doručeným súdu dňa 21.02.2012 (zmena pripustená uznesením č.k. 5C/158/2010-172 zo dňa 15.03.2012) domáhal proti odporkyni určenia, že táto je zodpovedná za škodu, ktorá navrhovateľom vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín a za škodu, ktorá navrhovateľovi v 1. rade vznikla nezákonným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 129/7. Zároveň sa navrhovateľ v 1. rade domáhal zaplata náhrady škody odporcom pozostávajúcej z istiny vo výške 22.427,14 Eur, príslušenstva tvoreného sumou poplatkov z omeškania vo výške 54.678.848,83 Eur a príslušenstva tvoreného sumou nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 101.121,14 Eur. Navrhovateľ v 1. rade sa proti odporkyni domáhal i náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.020,360,00 Eur.

Nezákonnosť úradného postupu navrhovateľ v 1. rade videl v tom, že Okresný súd Trenčín odmietol prijať jeho podania zo dňa 19.10.2006 urobené elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané zaručeným elektronickým podpisom, čím bolo navrhovateľovi zabránené, aby sa dovoľal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní spĺňajúcom požiadavky spravodlivého procesu a bolo tak porušené jeho základné právo na prístup k súdu zaručené mu čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedeným konaním okresného súdu malo dôjsť podľa názoru navrhovateľa k zániku majetkových práv, vzniku ušlého zisku, neúročeniu finančného kapitálu a vzniku nákladov na strane žalobcu, teda k vzniku materiálnej škody ako aj nemajetkovej ujmy.

Podľa opisu skutkového stavu tvrdeného navrhovateľom v 1. rade v návrhu na začatie konania mal Okresný súd Trenčín na elektronické podanie navrhovateľa reagovať listom, v ktorom navrhovateľovi oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a preto vracia navrhovateľovi elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na uvedené stanovisko Okresného súdu Trenčín reagoval navrhovateľ listom, v ktorom trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade s ust. § 42 ods. 1 O.s.p. a zároveň podanie súdu riadne doručil. Podľa ust. § 82 ods. 1 O.s.p. deň doručenia je potrebné považovať

za deň začatia občianskeho súdneho konania. Navrhovateľ upozornil Okresný súd Trenčín na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktmi a prijať podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom a súčasne podľa § 132 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona je možné od 01.05.2002 a nie je vinou navrhovateľa, že okresný súd nemá vytvorené podmienky na prijímanie takýchto žiadostí.

Navrhovateľ v 1. rade v domnienke, že Okresný súd Trenčín odstránil nedostatky, ktoré boli dôvodom neprijatia elektronického podania zo dňa 19.10.2006, teda, že vytvoril v súlade so zákonom o elektronickom podpise a vyhláškou NBU č. 542/2002 Z.z., podal opätovne po uplynutí dlhšieho obdobia všetky vrátené žaloby a podanie opäť uskutočnil elektronickými prostriedkami. OS Trenčín však postupoval zhodne ako predtým.

Nezákonnosť rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.05.2007, sp. zn. III. ÚS 129/2007 videl navrhovateľ v tom, že Ústavný súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z., čoho dôsledkom nesprávne posúdil splnenie formálnej podmienky podania sťažnosti a o dodržaní zákonom stanovenej lehote nesprávne rozhodol tým, že jeho sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Odporca sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 20.10.2011 a žiadal konanie zastaviť. Odôvodňoval to tak, že zo žaloby nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa viacerými sťažnosťami na Európskom súde pre ľudské práva domáhal ochrany svojich práv práve v súvislosti s neprijatím jeho návrhov na začatie súdneho konania viacerými okresnými súdmi SR. V tomto konaní pred ESLP si navrhovateľ požadoval z titulu majetkovej škody sumu 506.928.253,43 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 4.681.069,49 Eur, t. j. približne 332 Eur v súvislosti s každou jednou žalobou podanou na okresné sudy v SR. Rozsudkom zo dňa 16.06.2009 ESLP rozhodol vo veci podaných sťažnostiach tak, že konštatoval porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru, navrhovateľovi priznal sumu 10.000,00 Eur spolu s akoukoľvek daňou, ktorá môže byť vyrubená, z titulu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a sumu 8.000,00 Eur spolu s akoukoľvek daňou, ktorá môže byť vyrubená, z titulu nákladov a výdavkov. Navrhovateľ síce požiadal o opätovné preskúmanie prípadu veľkou komorou ESLP, tejto žiadosti však nebolo vyhovené. Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odporca v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín vzniesol námietku premlčania, nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu tohto súdu malo dôjsť dňa 19.10.2006, žaloba bola podaná 14.07.2010. Lehota na uplatnenie tohto nároku navrhovateľovi uplynula dňa 19.04.2010.

Odporca k samotnej výške škody namietal, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem iného preukázať existenciu škody. Navrhovateľovi po odmietnutí podania OS Trenčín nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako elektronickými prostriedkami, a to s poukazom na ustanovenie § 415 a § 417 OZ. Odporca ďalej namietal tvrdenie navrhovateľa, že došlo k premlčaniu nárokov uplatnených dňa 19.10.2006 na DVD nosičoch, pretože s poukazom na § 79 a 82 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") je nutné vyvodiť záver, že súdne konanie bolo začaté dňom doručenia návrhu, teda dňom 14.07.2006, pričom účinok doručenia návrhu nemohol vylúčiť ani prípadný nesprávny úradný postup Okresného súdu Trenčín. Neobstojí tak tvrdenie navrhovateľa o možnom neúspechu v konaniach z dôvodu prípadnej námietky premlčania vznesenej v konaní odporcami. Z uvedeného vyplýva, že odporca nemohol niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak ako si ju uplatnil, pretože nepreukázal, že k majetkovej škode došlo. Nedôvodný je tak nárok spočívajúci v materiálnej škode vo výške 54.701.275,97 Eur odôvodňovaný premlčaním nárokov, nakoľko k premlčaniu nárokov konaním súdu nedošlo a navrhovateľ sa svojimi návrhmi od odporcov domáhal len zaplata istiny a nie poplatkov z omeškania, ktoré v žalobe vyčíslil až do výšky 54.678.848,83 Eur. Odporca mal za to, že príslušenstvo pohľadávok v predmetných súdnych konaniach si navrhovateľ neuplatňoval a teda takáto škoda mu nemohla vzniknúť ani v prípade preukázania premlčania pohľadávok konaním súdu. Ďalej navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť materiálnej škody vo výške 2.735.063,80 Eur, ktorá mala vyjadrovať ušlý zisk, materiálnej škody vo výške 1.121.35 Eur, ktorá vyjadruje úročenie finančného kapitálu navrhovateľa (nakoľko chýba základ nároku) ako ani v nákladoch na súdne spory. Tieto nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená, takže vôbec nie je zjavné, že nároky navrhovateľ sú legitímne. Takisto je ničím nepodložená uplatnená materiálna škoda spočívajúca v nákladoch navrhovateľa vynaložením

finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. úhradu poplatkov, trov zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, administratívne a poštovné výdaje. Trovy právneho zastúpenia spojené s konaniami vedenými pred okresným súdom mali a mohli byť navrhovateľom v týchto konaniach uplatňované, nakoľko sú predmetom občianskeho súdneho konania.

Podaním doručeným súdu dňa 31.05.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v časti o zaplatenie 2 740 747,49 Eur, preto súd uznesením č.k. 5C/158/2010-198 zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňa 27.06.2012 konanie o návrhu navrhovateľa v 1. rade v časti o zaplatenie 2 740 747,49 Eur zastavil

V priebehu konania dňa 11.02.2013 podal navrhovateľ návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka tak, že navrhovateľom v 2. rade bude spoločnosť Lawyer Group s.r.o. Svoj návrh odôvodnil novou právnou skutočnosťou, a to uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012 so spoločnosťou Lawyer Group,s.r.o., ktorej predmetom bola pohľadávka na náhradu škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a nákladov spojených s uplatnením istiny /t.j. majetková škoda/ v rozsahu 22.427,14 Eur, 54.678.848,83 Eur a 101.121,14 Eur. Pôvodný navrhovateľ si naďalej ponechal pohľadávku, ktorej obsahom je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.020,360,00 Eur. Súd uznesením zo dňa 15.06.2015 /čl.384/ pripustil vstup nového účastníka do konania na strane navrhovateľa, a to ako navrhovateľa v 2. rade obchodnú spoločnosť Lawyers Group s.r.o.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné.

Súd vykonal vo veci dokazovanie v intenciách dôkaznej aktivity účastníkov konania, výsluchom účastníkov konania, resp. ich štatutárnych a poverených zástupcov, listinnými dôkazmi, a to najmä návrhom na začatie konania, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 18.10.2011, Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. 3 US 129/07-123, rozhodnutím ESLP zo dňa 16.6.2009, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podaná u odporcu zo dňa 05.11.2009, realizačnou zmluvou č. 2 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 15.07.2005, realizačnou zmluvou č. 1 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 15.07.2005, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 15.07.2005, výpisom z obchodného registra spoločnosti Lawyer partners a. s., zápisnicou z pojednávania v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 7C/125/2010, obsahom znaleckého posudku č. 01/2009 (vykonaným ako listinný dôkaz), výpismi z účtu a príjmovými pokladničnými dokladmi, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012, stanoviskom OS Trenčín, zápisnicou z výsluchu svedka U.. J. I. vypočutého v konaní tunajšieho súdu pod sp. zn. 7C/125/2010, ako aj obsahom celého súdneho spisu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, ktorá mala navrhovateľom vzniknúť z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín neprijatím elektronického podania navrhovateľa v 1. rade na DVD nosiči podpísaného zaručeným elektronickým podpisom zo dňa 19.10.2006. Obsahom toho elektronického podania boli žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p. uvedené podanie navrhovateľ urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané elektronickým zaručeným podpisom. Nesprávny úradný postup má spočívať v tom, že predmetné elektronické podanie nebolo riadne zaevidované ako návrh na začatie konania, v rozpore s v tom čase aktuálnym znením § 42 ods. 1 O.s.p.

Z vykonaného dokazovania bolo skutkovo nesporné, že DVD nosič obsahujúci podania z 19.10.2006 bol navrhovateľovi v 1. rade okresným súdom obratom listom ako neprijatý vrátený z dôvodu, že predmetné podanie okresný súd nepovažuje za podanie v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p a z uvedeného dôvodu mu reálne DVD nosič obsahujúci podania z 19.10.2006 vrátil.

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 129/2007 zo dňa 15.07.2007 konštatoval, že sťažnosť navrhovateľa odmieta z dôvodu, že sťažnosť bola podaná oneskorene. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno podať sťažnosť v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení dozvedieť. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že sťažovateľka podala žaloby elektronickými prostriedkami prvýkrát 31. marca 2006. Okresný súd vrátil sťažovateľke doručené DVD nosiče obsahujúce elektronické podania v prílohe listu zo 6. apríla 2006, zároveň jej oznámil dôvody, pre ktoré neboli podania prijaté, a odporučil jej podať žaloby inou formou predpokladanou v § 42 OSP, v ktorej je vzhľadom na organizačné podmienky a materiálno-technické vybavenie schopný podania prijať. Tento list bol sťažovateľke doručený v priebehu apríla 2006, a to najneskôr do 26. apríla 2006, keď sťažovateľka listom z uvedeného dňa reagovala na oznámenie okresného súdu.

Sťažovateľka sa však na ústavný súd obrátila až sťažnosťou z 13. decembra 2006, doručenou ústavnému súdu 14. decembra 2006, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na túto skutočnosť je jej sťažnosť podaná oneskorene.

Okresný súd Bratislava 1 v konaní č. 7C 144/2006-326 právoplatným rozsudkom zo dňa 20.10.2008 určil, že právny vzťah založený Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 15.07.2005, Realizačnou zmluvou č. 1 uzavretou dňa 20.9.2005 a Realizačnou zmluvou č. 2 uzavretou dňa 27.1.2006 medzi účastníkmi (Slovenský rozhlas a Lawyer Partners a.s.) naďalej trvá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Okresný súd vo svojom rozhodnutí teda deklaroval, že navrhovateľ je vlastníkom pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia.

Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 30.05.2016 upustil od vykonania dôkazom navrhnutým žalobcom a to nariadením znaleckého dokazovania znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, odbor ekonómia a manažment, nakoľko navrhnuté dokazovanie vyhodnotil vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania ako nadbytočné.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je jednou z foriem zodpovednosti štátu bez ohľadu na zavinenie a štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok :

- existencia nesprávneho úradného postupu,
- vznik škody ako majetkovej ujmy, resp. nemajetkovej ujmy
- príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 17 ods. 1, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 17 ods. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

S poukazom na závery vykonaného dokazovania, z ktorých nesporne vyplynulo, že Okresný súd Trenčín dňa 19.10.2006 neprijal elektronické podanie navrhovateľa v 1. rade, doručené súdu na DVD nosiči súd v danej veci dospel k záveru, že neprijatím podania navrhovateľa z 19. 10. 2006 došlo zo strany Okresného súdu Trenčín k nesprávnemu úradnému postupu. Súd pri posúdení tejto otázky vychádzal z ust. §42 ods. 1 O.s.p., zmeneného zákonom č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise, na základe ktorého bolo umožnené urobiť podanie elektronickými prostriedkami zaručeným elektronickým podpisom. Pre úplnosť je však potrebné dodať, že k príslušnému materiálno technickému zabezpečeniu súdov zo strany štátnej správy súdov došlo až začiatkom roka 2008.

V prejednávanej veci s poukazom na §4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. za štát koná Ministerstvo spravodlivosti SR.

Ďalším vykonávaným dokazovaním sa súd sústredil na to, či v príčinnej súvislosti s vyššie označeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín vznikla navrhovateľom uplatnená majetková a nemajetková škoda, keďže rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé na úvahe o príčinnej súvislosti medzi takýmto postupom a vzniknutou škodou.

Navrhovateľ v 2. rade tvrdí, že majetková škoda, ktorej vlastníkom sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od navrhovateľa v 1. rade v priebehu toho súdneho konania stal, tvorí :

- súčet istín, ktoré boli uvedené v žalobných návrhoch obsiahnutých na DVD nosiči vo výške 22.427,14 Eur

- poplatkov z omeškania, ktoré by si mohli uplatniť voči dlžníkom vo výške 54.678.848,83 Eur

- suma nákladov spojených s uplatnením vyššie označenej istiny vo výške 101.121,14 Eur

K uplatnenej škode vo výške istiny súd dodáva, že pri jej určení (ako súčet žalovaných istín) v celkovej výške 22.427,14 Eur vychádzal navrhovateľ z domnienky, resp. hypotézy tzv. 100% úspešnosti vo všetkých uplatnených nárokoch na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a to nielen vo vzťahu k rozhodovacej činnosti súdu, ale aj so zohľadnením tzv. 100% úspešnosti pri ich prípadnom vymáhaní. Z úradnej činnosti súdu je v tejto súvislosti známe, že mnoho z podaných návrhov bolo odmietnutých, mnohé návrhy boli zastavené pre späťvzatie, alebo pre neodstrániteľnú prekážku konania, nakoľko označenie odporcov bolo bez diakritiky, mnohé návrhy boli zamietnuté pre nedostatok vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej. Nakoľko majetkovú škodu nie je možné založiť na ničím nepodložených domnienkach a hypotézach, preto súd považoval uplatnenú škodu za dôkazne navrhovateľom nepreukázanú. Pri takto definovanej škode nemôže ísť o skutočnú škodu chápanú ako zmenšenie majetku poškodeného a ani o tzv. inú škodu, t.j. ušlý zisk.

K uplatnenej škode spočívajúcej z poplatkov z omeškania, ktoré by si navrhovateľ mohol uplatniť voči dlžníkom v celkovej hodnote poplatkov z omeškania vo výške 54.678.848,83 Eur, súd uvádza, že navrhovateľ si v dôsledku zmeny legislatívy v čase podania elektronických podaní súdu poplatky z omeškania už nemohol súdnou cestou uplatniť, keďže zákon č. 96/2006 Z.z., ktorým bol novelizovaný §9 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch a ktorým bol inštitút poplatkov z omeškania nahradený inštitútom klasických úrokov z omeškania a ktorým bol v §10b daný tzv. generálny pardon" bol prijatý NR SR dňa 02.02.2006 a účinnosť nadobudol dňom jeho vyhlásenia, teda v období viac ako pol roka v pred podaním elektronického návrhu na Okresný súd Trenčín /19.10.2006/.

Rovnaký záver (o nepreukázaní nároku) súd prijal aj ohľadom škody uplatnenej ako suma nákladov spojených s uplatnením vyššie označenej istiny vo výške 101.121,14 Eur, nakoľko uplatnená škoda je z pohľadu prejednávanej veci nepodložená, bez akéhokoľvek súvisu s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu navrhovateľ v 2. rade nepreukázal existenciu škody, pretože nároky, ktoré si uplatňuje v konaní je potrebné považovať za hypotetické.

Navrhovateľom akcentované tvrdenie o premlčaní uplatnených nárokoch zo dňa 19.10.2006 podaných na DVD nosiči súd považuje za právne nepodložené. Z ustanovenia § 79 a § 82 Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.06.2016) je nutné vyvodiť záver, že občianskoprávne konanie je začaté dňom doručenia návrhu na začatie konania, ktorý má náležitosti podľa ustanovenia § 79 O.s.p. súdu. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku, teda nie je rozhodujúce, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdu, ktorý nemohol tento účinok vylúčiť, ale rozhodujúci je len okamih podania návrhov na súd, k čomu preukázateľne došlo dňa 19.10.2006. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na k veci vzťahujúce sa rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorého je nepochybné, že v zmysle zabezpečenia nápravy bolo uložené súdu zaregistrovať návrhy navrhovateľa tak, ako keby boli podané ku dňu, kedy ich navrhovateľ predložil súdu po prvýkrát.

V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na Uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 455/2013 vo veci Lawyer Partners a.s., v ktorom NS SR vyslovil právnu vetu, že "naplnenie príkazu daného ústavným súdom okresnému súdu opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa a vo vzťahu k nemu postupovať podľa príslušných ustanovení O.s.p. sa týkal podania doručeného na DVD nosiči 24. júla 2006, pričom naplnenie tohto príkazu však z povahy veci vyžadovalo, aby navrhovateľ znova predložil okresnému súdu toto pôvodné podanie (keďže pôvodné DVD nosiče jej boli vrátené), čo znamená, že navrhovateľa zaťažovala povinnosť opätovne doručiť okresnému súdu podanie pôvodne doručené". Navrhovatelia však v prejednávanej veci súdu nepreukázali, že tak urobili.

Pokiaľ by navrhovateľ v 1. rade postupoval striktnie v súlade s § 415 OZ a následne po odmietnutí elektronických podaní súdom realizoval podania inou formou predpokladanou v ustanovení §42 ods.

1 O.s.p., náklady vzniknuté realizáciou takýchto náhradných podaní by bezpochyby boli v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín /mzdové náklady pracovníkov vyhotovujúcich náhradné písomné podania, poštovné, administratívne náklady a pod./.

Navrhovateľ v 1. rade si v konaní uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 1.020,360,00 Eur, ktorá by bola spravodlivou satisfakciou za utrpéný zásah do základných práv a bude kompenzovať každé porušenie práva na prístup k súdu, ktoré navrhovateľ uplatňoval jednotlivo podaním 1.546 návrhov na začatie konania. Túto sumu navrhovateľ v 1. rade určil ako súčin sumy 660,- eur za každý jednotlivý právny prípad obsiahnutý na odmietnutom DVD nosiči. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmou však navrhovateľ neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci oprávnenosť uplatneného nároku. Tento nárok navrhovateľ odôvodnil len veľmi všeobecne tým, že bolo ťažké počúvať vyjadrenia klientov, ktorí im povedali, že ich IT riešenie nie je možné aplikovať v súdnom systéme SR, čo je však bez právnej relevancie. Navrhovateľom tvrdené poškodenie dobrého mena nebolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale so samotným vymáhaním postúpených pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov. Súd má za to, že vzhľadom na zistený vyššie popísaný skutkový a právny stav veci v prejednávanej veci, je konštatovanie porušenia práva dostatočným zadosťučinením pre navrhovateľa.

Sumarizujúc vyššie uvedené preto súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku na náhradu tak majetkovej, ako aj nemajetkovej škody, keď súdu po vyhodnotení dôkazov absentovalo preukázanie reálnej majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi špecifikovaným nesprávnym úradným postupom okresného súdu a uplatnenou škodu, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby v celom jej rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p, v zmysle ktorého sa náhrada trov konania priznáva podľa úspechu v spore. Úspešný odporca si trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu neboli súdom priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona